

slået for halvandet år siden. Derfor er der ingen grund til at gentage det, og derfor kan vi naturligvis ikke støtte den dagsorden, der er kommet frem fra forespørgernes side.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Jeg skal også lade dette dagsordensforslag indgå i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg tror, jeg i fru Anne Birgitte Lundholts indlæg talte ordet retssikkerhed ni gange, og det er jo også et ord, der er værd at bruge i denne forbindelse og gøre sig overvejelser om.

Det gjorde Folketinget og Det Konservative Folkeparti også, da der torsdag den 13. oktober 1994 var en diskussion i Folketinget netop om spørgsmålet retssikkerhed i forhold til dommerundersøgelser. Dengang var diskussionen, hvorvidt hr. Frank Poulsen skulle fortsætte undersøgelsen af Himmerlandsbanksagen som en egentlig dommerundersøgelse, eller om man i stedet skulle overlade det til et andet organ. På daværende tidspunkt var ordførerne fra Det Konservative Folkeparti dels hr. Kai Dige Bach, dels fru Pernille Sams.

Under den debat brugte fru Pernille Sams hele fem gange det argument, at af hensyn til retssikkerheden var det vigtigt, at sagen blev gennemført som en dommerundersøgelse. Af hensyn til Folketingets tid skal jeg nøjes med kun at citere en enkelt af de fem gange, hvor fru Pernille Sams brugte argumentet, nemlig fra side 202:

»Mener regeringen ikke, at det retssikkerhedsmæssigt ville være langt mere betryggende, om det var en dommer, der stod for undersøgelsen og fortsatte undersøgelsen, frem for at den bliver lagt over i et parlamentarisk udvalg, hvor der slet ikke er de samme retssikkerhedsgarantier?«

Der herskede på daværende tidspunkt ingen som helst tvivl i den konservative folketingsgruppe om, hvad der ud fra en retssikkerhedsbetragtning var det korrekte, nemlig en dommerundersøgelse. Nu har vi i dag fra fru Anne Birgitte Lundholt ni gange fået det argument, at af retssikkerhedsmæssige grunde skal man nu ikke vælge en dommerundersøgelse. Svar udbedes.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg tager ordet i anledning af det dagsordensforslag, som fru Anne Birgitte Lundholt fremsatte på den nye konstellations vegne. Det er interessante nye tider: Socialdemokratiet og Det radikale Venstre, CD og Det konservative Folkeparti. Det tager vi til efterretning.

Jeg skal kun sige, at når Fremskridtspartiet ikke kan stemme for det dagsordensforslag, så er det, fordi det kun henviser til det, som både statsministeren og Det konservative Folkeparti har sagt: dette er et færdigt produkt.

Fremskridtspartiet mener, som jeg også sagde tidligere, at vi har en pligt til, hvis vi skal genoprette det gode forhold til færingerne, hvis vi skal give dem en fair behandling, da at respektere Lagtingets ønsker vedrørende undersøgelsesformen og -genstanden, så vi vil stemme imod.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Før fik vi jo et tilsagn om åbenhed over for ændringsforslag i det fremlagte, både hvad der måtte komme fra færøsk side, og hvad der måtte komme fra dansk side, og jeg bad om, at det måske også afspejlede sig i den beslutning, vi vedtager, når vi afslutter debatten i dag.

Dér må jeg sige, at jeg er meget skuffet over, at der så fra et flertal her i Folketinget kommer et dagsordensforslag, som alene henviser til det fremsatte forslag, punktum. Jeg synes ikke, der er meget antydning af dialog i det, og jeg vil så godt prøve, for at det ikke bare skal blive ved ord, at høre, om vi f.eks. kan diskutere større åbenhed i undersøgelsen. Er det muligt?

Jeg har bemærket, at der i lovforslaget og i bemærkningerne til § 7 står, at det med tavshedspligten jo ikke skal være til hinder for, at alle relevante oplysninger gengives i beretningen, altså kommer offentligt frem; at man kun, f.eks. når der er tale om vurderinger af låneengagementer, bør gengive oplysningerne i generaliseret og anonymiseret form. Altså i virkeligheden, at beretningen – sådan må man læse det – lægger op til en ret stor åbenhed om det, der er kommet frem i kommissionen.

Hvorfor kan vi så ikke få en tilsvarende åbenhed omkring kommissionens arbejde, således at kommissionen kun lukker dørene, kun begrænser adgangen til alle oplysninger, når der er tale om den slags ting, der lige er nævnt her som begrænsning for den måde, man skriver beretningen på?